

Úvodníček

Pokud čteš toto Týpko, znamená to, že sedíš ve vlaku a jedeš směrem na Pacov. Začínají prázdniny a tábor. Hurááá. Někdo bude na táboře 14 dní a někdo celý měsíc (to je pro ty otrlejší kočovníky😊), ale to je jedno, hlavně, že se jede alespoň na kousek. Důležité je, aby se podařilo počasí, moc nepršelo, potůček se nerozvodnil, nebylo moc komárů, sluníčko svítilo,... atd.

Takže si ten letošní tábor pořádně užijete.

Kosa

31. Oheň**aneb 30 let oddílu**

Tak všechno začalo ve čtvrtek večer na bývalé střelnici u Osinalic, kam se v ten večer dopravili první dobrovolníci a postavili hlavní kuchyňský stan. V pátek ráno se začalo budovat. Nejdříve byl vykopán kruh pro oheň a po přivezení klád se mohla postavit hranice. Současně byla také postavena latrinka, vztyčeny znaky a postavena

šílená konstrukce pro pingpongový stan s výstavkou fotek. K večeru byly z Liběchova od vlaku přivezeny děti a starší šli pěšky do Tupadel. V sobotu ráno po snídani byly nasbírány kameny pro tabu kruh okolo ohně a pak již nic nebránilo věnovat se zábavným hrám. Na place bylo možno si zamotat hlavu u Marcela na namotávané, kovbojsky si zanaříkat u Hžebíka, ve dvou se proběhnout u Čárlího, či si rozbít kokos při skoku z lahví u Šudyho a konečně ani oblíbený dekomlat nebyl opomenut. Když bylo dohráno, mohla se začít běžet Nibowaka, která letos ovšem vypadala trochu jinak než obyčejně. Na trase bylo 30 zastavení, stejně jako let oddílu a u každého zastavení byl úkol související s daným rokem. Když se v pozdním odpoledni Nibowaka doběhla, bylo ještě chvíli vyčkáváno na večeři. Po večeři, když se

začalo smrkávat, byla slavnostně zapálena

hranice za hudebního doprovodu Kočovnické hymny. Pak bylo vyhodnoceno celoroční bodování s výhercem Helmutem (předání se nezúčastnil, neboť byl v Norsku), za ním v žebříčku následoval Eda a díky bodům z Nibowaky se za Edu dostal Mareček. Potom se opět hrály

otevření tabu kruhu se nad nedalekými Osinalicemi rozzářil ohňostroj. V neděli ráno bylo nutno trochu posnídat, uklidit svinčík, sbalit si věci a bohužel i odjet domů. Tak pro tento rok to stačilo a příště to bude určitě ještě o něco větší švanda.

Ikarus

Foto měsíce

Pokud jste líní jezditi na výlety nebo jste zrovna vynechali ten, o kterém bude dneska řeč, pak vězte, že máte čeho litovat. Účastníci jednoho z květnových výletů se totiž stali svědky velmi neobvyklého úkazu. Málokdo totiž ví, že zatímco listnaté stromy na zimu opadávají, tak ty jehličnaté se čas od času otácejí vzhůru nohama. Z původních větví se stanou kořeny a naopak, a tímto

zábavné hry prokládané písničkami. V průběhu večera jsme ještě dostali každý pěkný suvenýrek-dřevná kolečka se znakem a datem ohně. A na závěr, po

způsobem dochází k nutné obnově jehličí. Tento proces probíhá velmi zřídka, většinou pouze jednou za několik let, a proto existuje pouze omezená skupina lidí, kteří otočení viděli na vlastní oči. A téměř pak samozřejmě nikdo nevěří. Nejinak tomu bylo i v případě účastníků onoho

nevšimli. Nezbývá tedy než doufat, že příště se již záznam zhotovit podaří. Anebo celou věc prohlásit za blábol a nevěřit jí. To bude možná jednodušší.

Marcel

výletu. Pohled na otáčející se stromy není nic, co byste mohli vidět každý den v televizi, a podle toho vypadaly i reakce přítomných (viz fotka). Fotograf sice ještě stihl zachytit udílené výrazy okolosedících, poté se však podíval stejným směrem a zhotovení dalších snímků již nebyl schopen., neboť překvapením rozkousal fotoaparát. Tím pádem se tento jedinečný jev nepodařilo zachytit a rozrušeně blabolícím výletníkům (poté, co opět přišli k řeči) jako obvykle nikdo nevěřil. Dokonce ani Hobo s Ikarusem, kteří sice byli přímo pod jedním z otáčejících se stromů, ale hledali zrovna GPSkou poklad a ničeho podezřelého si

Luštěnky do vlaku

Už jste si někdy lámal hlavu? A co jazyk? Já tedy mnohokrát. A taky jsem několikrát přemýšlela, jak že se ta hlava láme a kde? Jazyk, no dobré, to si ještě umím představit. To totiž vystihuje přesně, co se v puse děje, když se rychle snažím říct třeba: **Strč prst skrz krk**. Nebo: **Od poklopku ke poklopku, Kyklop kouli kouli**. Nebo: **Nejnekula'oulinkovatější z nejnekula'oulinkovatějších**. Ale jak a hlavně kde se láme hlava? U krku nebo někde u uší, příčně nebo podélně? Někdy je to lámání takové beznadějně, ale jindy je docela příjemné. To je hlavně tehdy, když na to řešení po krátkém přemýšlení přijdeme. Třeba

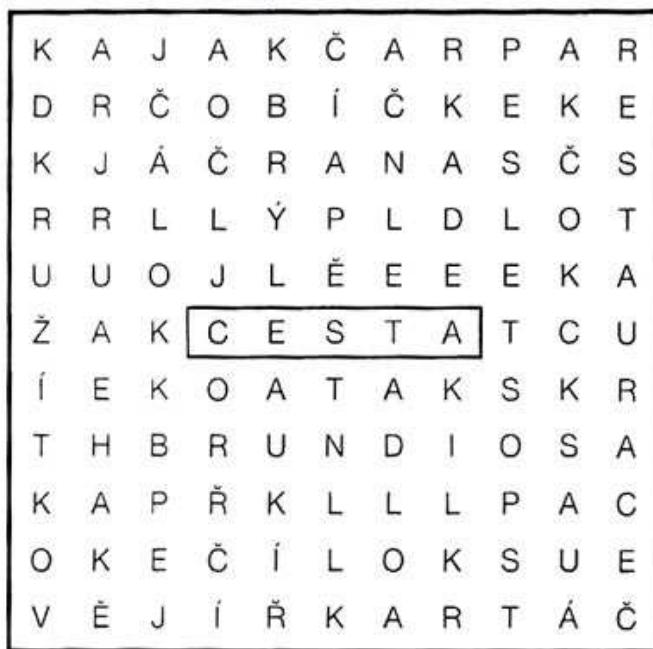

přesmyčky. Ty jsou většinou lehké na vyuštění. Třeba: **řačempysk, táorb, pirynázn, macro-loop, rebašuk, šunkase...**

No, a nebo je to trošku těžší, když máme třeba takovouhle osmisměrku, to

Když to vyluštíme, tak se dostaví ten príma pocit, že jsme si tu hlavu nezlamili.

OSMISMĚRKA

Vyškrtej pojmenování obrázku ve všech směrech – vodorovně, svisle i úhlopříčně, zprava doleva, shora dolů a opačně.
Zbyde ti 23 písmen.
Přečteš-li je po řádcích, dozvíd se tajenu.

A ještě řešení z minulého Týpka. Tedy byla tam taková křížovka a její řešení bylo za Marcem Polem nepolem.

Nezlomnou odvahu a hlavu přeje

AnežkA

Dobodováno!

Tak je skončeno. Jak to dopadlo, máte v tabulce, my se však vrhneme do ohromujícího světa faktů a statistických poznatků.

Za letošek jsme vybarvili celkem 4284 obdélníčků, což je rovno ploše 32130 milimetrů čtverečních. Což je shodou náhod přesně 6,24 milióntin plochy profesionálního fotbalového hřiště. Kdybychom místo kreslení jednoho obdélníčku vypěstovali jeden banán, mohli bychom průměrného šimpanze živit jeden rok a dvacet čtyři dní. Což by vyšlo akorát, protože pak už začne další bodování. Ještě by nějaký banán zbyl.

Letošní vítěz Helmut ukořistil 366 bodů a to je 81 procent z bodů Pana Dokonalého – tedy je Helut z osmdesáti jedna procent dokonalý. Mimochodem, 81 procent je nejlepší výkon posledních tří let, gratulujeme. Je zajímavé, že více než polovičně dokonalí jsou jen tři z vás.

Průměrný počet bodů je asi 120. Z toho plyne, že horních deset z vás je nadprůměrných. Z výsledků se dále dovídáme, že průměrný bodový lovec letos ukořistil 27 procent Pana Dokonalého, zatímco loni to bylo jen 26 procent! Jen tak dál, ještě 73 let a jsme dokonalí všichni.

Co družinky? To vidíte sami, ale my si můžeme spočítat průměrné zisky členů jednotlivých družinek: Zubří 168, Kamzíci 167, Myšáci 131, Krokodýli 77 a Žížalky 60. Zubří se i družinkově umístili na prvním místě, ale Kamzíci by takto Myšáky předechnali.

Za celý rok jsme v článcích napsali přesně 1078 slov. Těmi bychom mohli popsat tak tři stránky průměrně hutné prózy. Mohli bychom taky všechny články vytisknout, rozstříhat, naházet do klobouku a v náhodném pořadí vytahat a vydat sbírku dvaceti dadaistických básních.

Jen kreslením samotných bodů jsme strávili přes dvě hodiny čistého času, když k tomu ještě připočteme hledání bodovacích tabulek, jejich doplňování, vybírání správné barvy pastelky a psaní článků, dostáváme se na děsivých $3,708 \cdot 10^4$ sekund. Neskutečně.

Tak zase za rok.

bodí bodovači Ajdam a Vigo

Bodování

DRUŽINY

1	Zubři	173
2	Myšáci	115
3	Kamzíci	78
4	Žížalky	56
5	Krokodylové	54

JEDNOTLIVCI

	Pan Dokonalý	450
1	Helmut (KA)	366
2	Eda (ZU)	304
3	Marek (MY)	236
4	Sára (ZU)	224
5	Chrob (ZU)	216
6	Terka (MY)	202
7	Míša (ZU)	183
8	Sebík (ZU)	143
9	Hlodavec (KR)	130
10	Žalud (ZU)	122
11	Káča (MY)	114
12	Damián (MY)	111
13	Jáchym (ZU)	109
14	Míša (MY)	102
15	Nic (ŽÍ)	94
16	Vašek (ŽÍ)	93
17	Honza (ŽÍ)	81
18	Tomáš (KR)	72
19	Dolar (KA)	68
20	Kazach (KA)	66

21	Aneta	(ŽÍ)	62
22	Matěj	(KR)	58
23	Ondra	(KR)	49
24	Honza	(ZU)	45
25	Pavel	(ŽÍ)	42
26	David	(ŽÍ)	25
27	Máša	(ŽÍ)	23
28	Týna	(MY)	18

KOČOVNÍK & OSMAK

